

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 22 oktober 2015*

”Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Förordning (EG) nr 1896/2006 — Europeiskt betalningsföreläggande — För sent bestridande — Artikel 20.2 — Ansökan om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet — Invändning om bristande behörighet hos ursprungsdomstolen — Europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i förordningen — Utfärdandet är inte ’uppenbart’ felaktigt — ’Exceptionella’ omständigheter föreligger inte”

I mål C-245/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) genom beslut av den 8 april 2014, som inkom till domstolen den 21 maj 2014, i målet

Thomas Cook Belgium NV

mot

Thurner Hotel GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på tredje avdelningen L. Bay Larsen (referent), tillika tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal och K. Jürimäe,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 16 april 2015,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Thurner Hotel GmbH, genom C. Linser och P. Linser, Rechtsanwälte,
- Österrikes regering, genom G. Eberhard, i egenskap av ombud,
- Tysklands regering, genom T. Henze och J. Kemper, båda i egenskap av ombud,
- Portugals regering, genom L. Inez Fernandes och E. Pedrosa, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

— Europeiska kommissionen, genom M. Wilderspin, i egenskap av ombud,
och efter att den 2 juli 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 20.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 936/2012 av den 4 oktober 2012 (EUT L 283, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1896/2006).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Thomas Cook Belgium NV (nedan kallat Thomas Cook), ett bolag etablerat i Belgien, och Thurner Hotel GmbH (nedan kallat Thurner Hotel), ett bolag etablerat i Österrike, angående ett europeiskt betalningsföreläggande.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 1896/2006

- 3 Skäl 9 i förordning nr 1896/2006 har följande lydelse:

”Syftet med denna förordning är att förenkla, påskynda och sänka kostnaderna i samband med tvister i gränsöverskridande fall som rör obestridda penningfordringar genom att införa ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande ...”

- 4 Skäl 16 i förordningen har följande lydelse:

”Domstolen bör pröva ansökan, bland annat frågan om behörighet och beskrivningen av bevisningen, på grundval av de uppgifter som lämnats i ansökningsformuläret. Därmed kan domstolen göra en preliminär materiell prövning av yrkandet och bland annat avvisa en uppenbart ogrundad fordran eller en obefogad ansökan. Det bör inte vara nödvändigt att denna prövning utförs av en domare.”

- 5 Skäl 25 i nämnda förordning har följande lydelse:

”När tidsfristen för att lämna in ett bestridande har löpt ut bör svaranden i vissa undantagsfall ha rätt att begära en förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet. En förnyad prövning i undantagsfall bör inte innebära att svaranden får en andra möjlighet att bestrida fordran. Under den förnyade prövningen bör sakförhållandena i målet inte bedömas utöver vad som följer av de exceptionella omständigheter som svaranden har åberopat. De andra exceptionella omständigheterna kan omfatta en situation då det europeiska betalningsföreläggandet grundades på att oriktiga uppgifter lämnats i ansökningsformuläret.”

- 6 Enligt skäl 29 i förordning nr 1896/2006 är målet för förordningen ”att införa en enhetlig, snabb och effektiv mekanism för indrivning av obestridda penningfordringar i hela Europeiska unionen”.

- 7 I artikel 1.1 i förordning nr 1896/2006 föreskrivs följande:

”Syftet med denna förordning är att

a) förenkla, påskynda och sänka kostnaderna för förfaranden i gränsöverskridande fall som rör obestridda penningfordringar genom att införa ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande, och

...”

8 Enligt artikel 5 i denna förordning avses med ”ursprungsdomstol” den ”domstol som utfärdar ett europeiskt betalningsföreläggande”.

9 I artikel 6 i förordningen, med rubriken ”Domstols behörighet”, föreskrivs följande i punkt 1:

”Vid tillämpningen av denna förordning skall domstols behörighet fastställas i enlighet med tillämpliga gemenskapsrättsliga bestämmelser på området, särskilt [rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1)].”

10 I artikel 7.2 i samma förordning föreskrivs följande:

”I ansökan [om ett europeiskt betalningsföreläggande] skall följande anges:

a) Namn på och adress till parterna och i förekommande fall deras ombud samt den domstol till vilken ansökan lämnas in.

...

e) En beskrivning av den bevisning som bestyrker fordran.

f) Grunden för domstolens behörighet.

...”

11 Artikel 8 i förordning nr 1896/2006, med rubriken ”Prövning av ansökan”, har följande lydelse:

”Den domstol till vilken ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnats in skall snarast möjligt och på grundval av uppgifterna i ansökningsformuläret pröva om de villkor som anges i artiklarna [6 och 7] är uppfyllda och om fordran förefaller välgrundad. Denna prövning får ges formen av ett automatiskt förfarande.”

12 Artikel 12.1 och 12.3–5 i förordning nr 1896/2006 har följande lydelse:

”1. Om kraven i artikel 8 är uppfyllda skall domstolen snarast möjligt och normalt inom 30 dagar från inlämnandet av ansökan utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande med hjälp av standardformulär E, som återges i bilaga V.

...

3. I det europeiska betalningsföreläggandet skall svaranden upplysas om sina möjligheter

a) att till sökanden betala det belopp som anges i föreläggandet, eller

b) att bestrida betalningsföreläggandet genom att till ursprungsdomstolen lämna in ett bestridande, som skall avsändas inom 30 dagar efter det att han delgivits föreläggandet.

4. I det europeiska betalningsföreläggandet skall svaranden upplysas om att

- a) föreläggandet utfärdades uteslutande på grundval av de uppgifter som sökanden har lämnat och som domstolen inte verifierat,
- b) föreläggandet blir verkställbart såvida inte ett bestridande lämnats in till domstolen i enlighet med artikel 16,

...

5. Domstolen skall se till att svaranden delges föreläggandet i överensstämmelse med nationell lagstiftning på ett sätt som uppfyller minimikraven i artiklarna 13, 14 och 15.”

13 I artikel 16.1–3 i denna förordning föreskrivs följande:

”1. Svaranden kan lämna in ett bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet vid ursprungsdomstolen ...

2. Bestridandet skall sändas inom 30 dagar från det att svaranden delgivits föreläggandet.

3. Svaranden skall i bestridandet ange att han bestrider den aktuella fordran utan att behöva ange skälen för detta.”

14 Artikel 20, med rubriken ”Förnyad prövning i undantagsfall”, har följande lydelse i punkt 2:

”Svaranden skall efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 16.2 också ha rätt att ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet vid den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten, när det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i denna förordning, eller på grund av andra exceptionella omständigheter.”

Förordning nr 44/2001

15 I artikel 5 i förordning nr 44/2001 föreskrivs följande:

”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat

- 1) a) om talan avser avtal, vid domstolen i uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser;
- b) i denna bestämmelse, och såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser

— ...

— vid utförande av tjänster, den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts;

...”

16 Artikel 23 i denna förordning föreskriver följande:

”1. Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en medlemsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en medlemsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den medlemsstaten ha behörighet. En sådan behörighet skall vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat. ...

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 17 Den 3 september 2009 ingick resebyrån Thomas Cook ett avtal om hotelltjänster med Thurner Hotel.
- 18 Thurner Hotel ansökte hos Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Wiens distriktsdomstol för handelsmål) om ett europeiskt betalningsföreläggande mot Thomas Cook angående betalning av 15 232,28 euro för fakturor avseende tjänster som Thurner Hotel tillhandahållit inom ramen för nämnda avtal. Thurner Hotel gjorde gällande att den domstol till vilken ansökan lämnats in var behörig med hänsyn till den ort där tjänsterna tillhandahållits.
- 19 Den 26 juni 2013 delgavs Thomas Cook det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 1896/2006.
- 20 Thomas Cook bestred betalningsföreläggandet den 25 september 2013, det vill säga efter utgången av den trettiodagarsfrist som föreskrivs i artikel 16.2 i förordning nr 1896/2006. I samband med bestridandet ansökte Thomas Cook om att Bezirksgericht für Handelssachen Wien skulle göra en förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med artikel 20.2 i samma förordning.
- 21 Thomas Cook gjorde därvid gällande att Thurner Hotel inte, eller i vilket fall som helst inte i tid, hade skickat de aktuella fakturorna och att den tvistiga fordran grundade sig på felaktiga uppgifter. Thomas Cook invände dessutom att de österrikiska domstolarna saknade behörighet, varvid bolaget hänvisade till att de allmänna avtalsvillkoren i det omtvistade avtalet innehöll en prorogationsklausul till förmån för belgiska domstolar. Thomas Cook gjorde med hänvisning till artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006 gällande att ursprungsdomstolens bristande behörighet motiverade en förnyad prövning i den mening som avses i nämnda bestämmelse.
- 22 I beslut av den 28 oktober 2013 avslog Bezirksgericht für Handelssachen Wien denna ansökan med hänvisning till att möjligheten till förnyad prövning enligt artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006 ska tolkas restriktivt. Denna domstol fann att den omständigheten att ett europeiskt betalningsföreläggande meddelats av en domstol med bristande behörighet inte utgjorde någon omständighet som ger gäldenären rätt att ansöka om förnyad prövning av betalningsföreläggandet i enlighet med nämnda bestämmelse.
- 23 Thomas Cook överklagade detta beslut till den hänskjutande domstolen och gjorde därvid gällande att domstolen i första instans gjort en felaktig rättstillämpning och att bolaget med stöd av artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006 får ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet.
- 24 Enligt den hänskjutande domstolen finns det i österrikisk doktrin stöd för en restriktiv tolkning av artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006. I doktrinen finns det emellertid olika uppfattningar om huruvida den omständigheten att det europeiska betalningsföreläggandet meddelats av en domstol som saknar behörighet utgör ett giltigt skäl till att bevilja förnyad prövning i den mening som avses i

nämnda bestämmelse. Den hänskjutande domstolen har dessutom konstaterat att de ”exceptionella omständigheter” som avses i nämnda bestämmelser, och som utgör en förutsättning för en förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande, inte definieras i förordning nr 1896/2006.

25 Under dessa omständigheter beslutade Handelsgericht Wien att förklara målet vilande och att ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:

”1) Ska förordning nr 1896/2006 tolkas så, att svaranden kan ansöka om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande med stöd av artikel 20.2 i nämnda förordning även när betalningsföreläggandet har delgetts svaranden på ett korrekt sätt, men föreläggandet har utfärdats av en obehörig domstol på grund av uppgifter om behörighet i ansökningsformuläret?

2) För det fall fråga 1 besvaras jakande: Föreligger exceptionella omständigheter, i den mening som avses i artikel 20.2 i förordning 1896/2006 enligt skäl 25 i (ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande, framlagt av kommissionen enligt artikel 250.2 i EG-fördraget [KOM(2006) 57 slutlig]), när ett europeiskt betalningsföreläggande har utfärdats på grundval av uppgifter i ansökningsformuläret vilka senare visar sig vara felaktiga, i synnerhet när domstolens behörighet beror på dessa uppgifter?”

Prövning av tolkningsfrågorna

26 Den hänskjutande domstolen har ställt sina två frågor, som ska besvaras tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006 ska tolkas så, att den, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, utgör hinder mot att en svarande som delgetts ett europeiskt betalningsföreläggande i enlighet med nämnda förordning har rätt att ansöka om förnyad prövning av detta betalningsföreläggande under återopande av att ursprungsdomstolen felaktigt har förklarat sig behörig med stöd av förment felaktiga uppgifter från sökanden i ansökningsformuläret för betalningsföreläggandet.

27 Av artikel 12.3 i förordning nr 1896/2006 framgår att svaranden i det europeiska betalningsföreläggandet ska upplysas om sina möjligheter att antingen till sökanden betala det belopp som anges i föreläggandet, eller att i enlighet med artikel 16 i samma förordning bestrida betalningsföreläggandet genom att till ursprungsdomstolen lämna in ett bestridande inom 30 dagar efter det att svaranden delgetts föreläggandet.

28 I likhet med vad EU-domstolen slagit fast i punkt 30 i domen Goldbet Sportwetten (C-144/12, EU:C:2013:393), är denna möjlighet för svaranden att bestrida betalningsföreläggandet ämnad att kompensera denne för att det system som införts genom förordning nr 1896/2006 inte föreskriver att svaranden ska delta i förfarandet för det europeiska betalningsföreläggandet, genom att svaranden tillåts bestrida fordran efter det att det europeiska betalningsföreläggandet utfärdats.

29 Vad gäller möjligheten till förnyad prövning när väl fristen för att bestrida det europeiska betalningsföreläggandet har löpt ut, föreligger denna enbart, liksom framgår av själva rubriken i artikel 20 i nämnda förordning, ”i undantagsfall”.

30 I detta avseende framgår det av lydelsen i artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006 att en förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet kan ske även vid försutten frist för bestridande, när det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i förordning nr 1896/2006, eller på grund av andra exceptionella omständigheter.

31 Med hänsyn till att unionslagstiftaren haft för avsikt att begränsa förfarandet för förnyad prövning till att endast ske i undantagsfall, står det klart att nämnda bestämmelse ska tolkas restriktivt (se, analogt, dom kommissionen/rådet, C-111/10, EU:C:2013:785, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

- 32 Det ska för det första avgöras huruvida det i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet är "uppenbart" att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i förordning nr 1896/2006.
- 33 Enligt artikel 7.2 i denna förordning ska ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande innehålla uppgifter om bland annat till vilken domstol ansökan har lämnats in och grunden för den domstolens behörighet.
- 34 Enligt artikel 8 i förordningen ska nämnda domstol snarast möjligt och på grundval av uppgifterna i ansökningsformuläret för det europeiska betalningsföreläggandet (nedan kallat ansökningsformuläret) pröva om de villkor som anges i bland annat artikel 6 – som anger att domstols behörighet ska fastställas i enlighet med tillämpliga unionsrättsliga bestämmelser på området, särskilt förordning nr 44/2001 – är uppfyllda och om fordran förefaller välgrundad. Artikel 12.1 i förordning nr 1896/2006 föreskriver att om kraven i artikel 8 i förordningen är uppfyllda, ska domstolen snarast möjligt och normalt inom 30 dagar från inlämnandet av ansökan utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande med hjälp av standardformulär E, som återges i bilaga V till nämnda förordning.
- 35 I förevarande fall framgår det av begäran om förhandsavgörande att Thomas Cook gjort gällande att ursprungsdomstolen saknar behörighet, med åberopande av att de allmänna villkoren i avtalet med Thurner Hotel innehåller en prorogationsklausul till förmån för belgiska domstolar.
- 36 I detta avseende konstaterar EU-domstolen att artikel 23 i förordning nr 44/2001 föreskriver att om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en medlemsstat ska vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en medlemsstat, ska endast den domstolen eller domstolarna i den medlemsstaten ha behörighet, varvid en sådan behörighet ska vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat.
- 37 Om det antas att denna artikel är tillämplig i en sådan situation som den i det nationella målet, finns det också anledning att understryka att den domstol till vilken ansökan lämnats in bör – i likhet med vad som framgår av skäl 16 i förordning nr 1896/2006 – pröva ansökan, bland annat frågan om behörighet och beskrivningen av bevisningen, på grundval av de uppgifter som lämnats i ansökningsformuläret. I enlighet med artikel 8 i denna förordning ska nämligen denna domstol snarast möjligt och på grundval av uppgifterna i ansökningsformuläret pröva om de villkor som anges i bland annat artiklarna 6 och 7 är uppfyllda och om fordran förefaller välgrundad.
- 38 I artikel 12.4 a i förordning nr 1896/2006 anges dessutom att i det europeiska betalningsföreläggandet ska svaranden upplysas om att föreläggandet utfärdades uteslutande på grundval av de uppgifter som sökanden har lämnat och som nämnda domstol inte verifierat. Vidare anges i artikel 12.4 b i samma förordning att föreläggandet blir verkställbart såvida inte ett bestridande lämnats in till domstolen i enlighet med artikel 16. Detta är också vad som uttryckligen framgår när svaranden delges det europeiska betalningsföreläggandet, vilket utfärdades med hjälp av standardformulär E, som återges i bilaga V till förordningen.
- 39 Under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet ankommer det således på svaranden att, i samband med att denne invänder att ursprungsdomstolen inte är behörig på grund av förment felaktiga uppgifter från sökanden i ansökningsformuläret, agera inom fristen för bestridande i artikel 16 i förordning nr 1896/2006.
- 40 EU-domstolen erinrar i detta avseende om att denna möjlighet underlättas genom att svaranden inte behöver ange skälen för bestridandet, utan enbart kan bestrida fordran, i enlighet med artikel 16.3 i förordning nr 1896/2006.

- 41 Eftersom syftet med det förfarande som inrättats genom förordning nr 1896/2006 är att förena skyndsamhet och effektivitet i ett rättsligt förfarande med iakttagandet av rätten till försvar, måste svaranden göra sina rättigheter gällande inom angiven frist och svaranden kan därefter enbart ha begränsade möjligheter att bestrida det europeiska betalningsföreläggandet.
- 42 Härvid erinrar EU-domstolen om att den behörighetsprövning som ursprungsdomstolen gör inom ramen för det europeiska betalningsföreläggandet, i likhet med vad generaladvokaten har anfört i punkt 33 i sitt förslag till avgörande, kan ge upphov till komplexa rättsliga spörsmål, som till exempel giltigheten av en prorogationsklausul, som kan kräva en djupare prövning än den som ska göras enligt artikel 8 i förordning nr 1896/2006.
- 43 Med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det nationella målet kan det således inte anses uppenbart att det europeiska betalningsföreläggandet mot svaranden har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i förordning nr 1896/2006.
- 44 För det andra ska det prövas huruvida det i ett sådant fall som det i det nationella målet kan anses ”uppenbart” att betalningsföreläggandet utfärdats felaktigt på grund av andra ”exceptionella omständigheter”, i den mening som avses i artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006.
- 45 I detta avseende framgår det av skäl 25 i denna förordning – som motsvarar skäl 25 i det ändrade förslaget till förordning (KOM(2006) 57 slutlig) som den hänskjutande domstolen har hänvisat till – att dessa ”andra exceptionella omständigheter” bland annat skulle kunna avse det fallet där det europeiska betalningsföreläggandet grundas på att oriktiga uppgifter lämnats av sökanden i ansökningsformuläret.
- 46 I likhet med vad som framgår av punkt 35 i denna dom har svaranden emellertid grundat sin ansökan om förnyad prövning på bristande behörighet hos ursprungsdomstolen, med åberopande av att de båda parterna i avtalet infört en prorogationsklausul till förmån för belgiska domstolar.
- 47 Under dessa omständigheter har svaranden, när denne väl delgetts det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med förordning nr 1896/2006, inte kunnat undgå kännedom om en sådan prorogationsklausul och således kunnat bedöma huruvida sökandens uppgifter i ansökningsformuläret varit felaktiga vad gäller, i förevarande fall, ursprungsdomstolens behörighet. Svaranden hade följaktligen möjlighet att, inom ramen för ett bestridande enligt artikel 16 i förordning nr 1896/2006, göra gällande denna prorogationsklausul.
- 48 I likhet med vad som anges i skäl 25 i förordning nr 1896/2006 ska möjligheten att begära förnyad prövning av betalningsföreläggandet, i enlighet med artikel 20 i förordning nr 1896/2006, inte innebära att svaranden får en andra möjlighet att bestrida fordran.
- 49 Av detta följer att betalningsföreläggandet, i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, inte kan anses ha utfärdats felaktigt på grund av exceptionella omständigheter, i den mening som avses i artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006.
- 50 En sådan tolkning av nämnda bestämmelse bekräftas av det mål som eftersträvas i denna förordning. Av skäl 9 och artikel 1.1 a i förordningen framgår nämligen att syftet med denna förordning är att förenkla, påskynda och sänka kostnaderna i samband med tvister i gränsöverskridande fall som rör obestridda penningfordringar genom att införa ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande. I skäl 29 i förordning nr 1896/2006 anges dessutom att målet för förordningen är att införa en enhetlig, snabb och effektiv mekanism för indrivning av penningfordringar.
- 51 Detta mål skulle emellertid äventyras om artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, tolkades på så sätt att svaranden har rätt att ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet.

- 52 Mot bakgrund av det ovanstående ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande: Artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006 ska tolkas så, att den, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, utgör hinder mot att en svarande som delgetts ett europeiskt betalningsföreläggande i enlighet med nämnda förordning har rätt att ansöka om förnyad prövning av detta betalningsföreläggande under återopande av att ursprungsdomstolen felaktigt har förklarat sig behörig med stöd av förment felaktiga uppgifter från sökanden i ansökningsformuläret.

Rättegångskostnader

- 53 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 20.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 936/2012 av den 4 oktober 2012, ska tolkas så, att den, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, utgör hinder mot att en svarande som delgetts ett europeiskt betalningsföreläggande i enlighet med nämnda förordning har rätt att ansöka om förnyad prövning av detta betalningsföreläggande under återopande av att ursprungsdomstolen felaktigt har förklarat sig behörig med stöd av förment felaktiga uppgifter från sökanden i ansökningsformuläret för betalningsföreläggandet.

Underskrifter